

Shalom!

This week we are going to address the topic of "holiness." In chapter 10 of Vayikra/Leviticus, we read about the death of Nadav and Avihu and see that their deaths have something to do with their "lack of holiness": Vayikra/Leviticus 10:3
"Holiness" forms the core of Jewish theology, yet it is difficult to give it a precise definition. In Hebrew it is the word, "kodesh - שָׁדָשׁ", and it implies being "separate or distinct." That makes sense when you see the first time the word is used, it describes setting apart the Shabbat: Bereshith/Genesis 2:3
In Parashat Shemini, we are told to "be holy." Similar phrases pertaining to "holiness" are repeated more than once in the Scriptures. - Vayikra/Leviticus 11:44 - Devarim/Deuteronomy 23:14 - Ephesians 1:4 - 1 Peter 1:15
This call to "holiness" seems paramount to our Elohim. So what exactly does "holiness" look like? I found a lot of insight pertaining to the concept of "holiness" in a Jewish commentary (Parashat Shemini) on *parshanut.com*. The commentator writes:

Holiness seems to have something to do with closeness to God, who is the source of the sacred. This is the impression we get from the first appearance of the word in the book of Exodus. In Moses' encounter with the burning bush, God tells him:

Shemot/Exodus 3:5 Then He said, "Do not draw near this place. Take your sandals off your feet, for the place where you stand is holy ground."

Yet it is not until the construction of the Tabernacle and the appointment of the priesthood that holiness truly comes into center stage in the Biblical text. The Tabernacle, meant to serve as a dwelling place for God on earth, is called a *mikdash*, or sanctuary - literally a 'holy thing.' And the High Priest who will oversee the sacrifices offered there is to wear a golden headband, upon which we are told to engrave: 'Kodesh L'Hashem' - Holy to the Lord. So by the time we enter Leviticus, which presents itself as an entire book devoted to detailing the work of the priests and the rituals of the Tabernacle, we have fully entered into a religion of holiness. The sacrifices themselves are described, again and again, as 'holy'; the inner chamber of the Tabernacle is 'The Holy of Holies'; and the priests themselves, dressed in their 'holy garments' are the official representatives of this holiness. In fact, it is in our parsha that they

Shalom!

Deze week gaan we het onderwerp 'heiligheid' behandelen. In hoofdstuk 10 van Vayikra / Leviticus lezen we over de dood van Nadav en Avihu en zien we dat hun dood iets te maken heeft met hun "gebrek aan heiligheid": Vayikra/Leviticus 10:3
"Heiligheid" vormt de kern van de Joodse theologie, maar het is moeilijk om het precies te definiëren. Het woord is in het Hebreeuws "kodesh - שָׁדָשׁ", en het houdt in dat het "apart of onderscheiden" is. Dat is logisch als je ziet dat het woord als het de eerste keer wordt gebruikt, het apart zetten van de Shabbat beschrijft: Ber./Gen. 2:3
In Parashat Shemini wordt ons gezegd "heilig te zijn". Soortgelijke uitdrukkingen met betrekking tot "heiligheid" worden meermaals in de Schrift herhaald. – Vayikra/Leviticus 11:44 – Devarim/Deuteronomium 23:14 – Efeziërs 1:4 – 1 Petrus 1:15
Deze oproep tot 'heiligheid' lijkt van het allergrootste belang voor onze Elohim. Dus, hoe ziet "heiligheid" er precies uit? Ik vond veel inzicht met betrekking tot het concept van "heiligheid" in een Joods commentaar (Parashat Shemini) bij *parshanut.com*. De commentator schrijft:

Heiligheid lijkt iets te maken te hebben met nabijheid tot God, die de bron van het heilige is. Dit is de indruk die we krijgen bij de eerste verschijning van het woord in het boek Exodus. In de ontmoeting van Mozes met de brandende braamstruik zegt God tegen hem:

Shemot / Exodus 3:5 Toen zei Hij: "Nader niet tot deze plaats. Doe uw sandalen van uw voeten, want de plaats waar u staat is heilige grond."

Maar het is pas bij de bouw van de Tabernakel en de aanstelling van het priesterschap dat de heiligheid in de Bijbelse tekst echt centraal staat. De Tabernakel, bedoeld om te dienen als een verblijfplaats voor God op aarde, wordt een *mikdash* of heiligdom genoemd - letterlijk een 'heilige zaak'. En de Hogepriester die toezicht houdt op de offers die daar worden aangeboden, moet een gouden hoofdband dragen, waarop ons wordt gezegd te graveren: 'Kodesh L'Hasjem' - Heilig voor de Heer. Dus tegen de tijd dat we in Leviticus aankomen, dat zich voordoet als een boek geheel gewijd aan het detailleren van het werk van de priesters en de rituelen van de Tabernakel, zijn we volledig in een religie van heiligheid gekomen. De offers zelf worden keer op keer beschreven als 'heilig'; de binnenkamer van de Tabernakel is 'Het heilige der heiligen'; en de priesters zelf, gekleed in hun 'heilige kleding', zijn de officiële vertegenwoordigers van deze heiligheid. In feite ontvangen zij in onze parsha de

receive the most explicit description of their role:
Vayikra/Leviticus 10:10-11

It is clear by now that holiness is to be an essential feature of this new religious community. And it is equally clear that the priests will be the mediators of holiness, sanctifying themselves in order to enter into the holy place and carry out the holy rites on behalf of the people.

What remains unclear is what exactly this holiness is, and whether or not the people themselves will have any access to it. So far, holiness seems entirely outside of them. God is holy, the Tabernacle and its offerings are holy, perhaps the priests themselves are holy men - but all of these things stand distinctly removed from the average Israelite. So how are they to fulfill the charge to become "holy people"? Is such a thing even possible? The first indication that the Children of Israel will be able to move holiness from the priesthood into their own lives comes here in Parashat Shemini, with the listing of kosher and non-kosher animals. This is the first set of laws we have in Leviticus that do not directly tie back to the sacrificial rites. Instead, we get the categories of mammals, fish, birds, insects, and reptiles that may or may not be eaten. The whole thing is rather technical and detail-heavy, until we come to the end, when we get this sweeping statement of the purpose of these dietary restrictions:

Vayikra/Leviticus 11:44 'For I am יהוה your Elohim . You shall therefore consecrate yourselves, and you shall be holy; for I am holy. Neither shall you defile yourselves with any creeping thing that creeps on the earth. 45 'For I am יהוה who brings you up out of the land of Egypt, to be your Elohim. You shall therefore be holy, for I am holy.

The practice of keeping kosher, these verses make quite clear, is meant to sanctify the practitioner. Just as the priests have to carefully monitor what animals are offered in the temple and how they are prepared, so all the children of Israel will monitor what animals come into their bodies. Remember that the priests were supposed to teach the people how to distinguish between the pure and the impure, the sacred and the profane. Why was that necessary if the sacrifices were to be handled exclusively by those same priests? Yet now it is clear that the people will use what they have learned in order to make such distinctions in their own food preparation. One gets the sense that the body has become the new sanctuary, with every person treating their own mouth and stomach as a kind of mini-altar, upon

meest expliciete beschrijving van hun rol:

Vayikra/Leviticus 10:10-11

Het is nu duidelijk dat heiligheid een essentieel kenmerk van deze nieuwe religieuze gemeenschap moet zijn. En het is even duidelijk dat de priesters de bemiddelaars van heiligheid zullen zijn, zichzelf heiligend om de heilige plaats binnen te gaan en de heilige riten ten behoeve van het volk uit te voeren.

Wat nog onduidelijk is, is wat deze heiligheid precies is, en of de mensen zelf er toegang tot hebben. Tot nu toe lijkt heiligheid volledig buiten hen te zijn. God is heilig, de Tabernakel en zijn offers zijn heilig, misschien zijn de priesters zelf heilige mannen - maar al deze dingen staan duidelijk verwijderd van de gemiddelde Israëliet. Dus hoe kunnen zij de opdracht vervullen om 'heilige mensen' te worden? Is zoiets zelfs mogelijk?

De eerste aanwijzing dat de kinderen van Israël in staat zullen zijn om heiligheid van het priesterschap naar hun eigen leven over te brengen, vinden we hier in Parashat Shemini, met de lijst van koosjere en niet-koosjere dieren. Dit is de eerste reeks wetten, die we in Leviticus hebben, die niet direct terugrijpen naar de offerritten. In plaats daarvan krijgen we de categorieën van zoogdieren, vissen, vogels, insecten en reptielen die wel of niet kunnen worden gegeten. Het geheel is nogal technisch en gedetailleerd, tot we aan het einde komen, wanneer we deze ingrijpende verklaring van het doel van deze dieetbeperkingen krijgen:

Vayikra/Leviticus 11:44 'Want ik ben je Elohim, je Eeuwige. U zult u daarom heiligen, en u zult heilig zijn; want ik ben heilig. Ook zult u uzelf niet verontreinigen met enig kruipend gedierte dat op de aarde kruipt. 45 'Want ik ben יהוה die u uit het land Egypte opvoert, om uw Elohim te zijn. U zult daarom heilig zijn, want ik ben heilig.

Deze verzen maken heel duidelijk dat gewoonte om koosjer te houden, bedoeld is om de beoefenaar te heiligen. Net zoals de priesters zorgvuldig moeten controleren welke dieren in de tempel worden aangeboden en hoe ze worden voorbereid, zo zullen alle kinderen van Israël controleren welke dieren in hun lichaam komen. Bedenk dat de priesters de mensen moesten leren onderscheid maken tussen het reine en het onreine, het heilige en het profane. Waarom was dat nodig als de offers uitsluitend door diezelfde priesters zouden worden behandeld? Maar nu is het duidelijk; wat ze hebben geleerd zullen de mensen gebruiken om zulke onderscheidingen in hun eigen voedselbereiding te maken. Men krijgt het gevoel dat het lichaam het nieuwe heiligdom is geworden, waarbij elke persoon zijn eigen mond en maag behandelt als een soort mini-altaar,

which only holy things can be placed. Holiness, then, has already made a remarkable transition, from the official realm of the Tabernacle, into the very personal sphere of eating. Through our food choices, we purify and sanctify ourselves. Here is the first hands-on method we, the common people, have for becoming holy.

Yet, this is only a first step. For we have still not answered the question of what holiness is, and why we ought to seek it. Is sanctity really just about maintaining bodily purity? Eating is undoubtedly one of the basic human activities, but it seems unlikely that our entire quest for personal holiness would begin and end with food.

The careful reader of the lines above, however, will see that they are pointing us towards a much broader destination. For while the words, "you shall be holy, for I am holy," are first stated here, they are most famously repeated further on, as the opening to Chapter 19:

Vayikra/Leviticus 19:2 "Speak to all the congregation of the children of Israel, and say to them: 'You shall be holy, for I יהוה your Elohim am holy.

The language is almost the same. This time, however, the injunction to be holy like God comes as the introduction to an entire corpus of laws, one of the longest in the Torah, often referred to as - what else? - the Holiness Code.

The character of these laws, however, is surprising here in the middle of Leviticus. For they (mostly) do not focus on the sacrifices or purities and impurities. Instead they contain commandments like these:

Vayikra/Leviticus 19:3 ' Every one of you shall revere his mother and his father, and keep My Sabbaths: I am יהוה your Elohim.

Vayikra/Leviticus 19:10 'And you shall not glean your vineyard, nor shall you gather every grape of your vineyard; you shall leave them for the poor and the stranger: I am יהוה your Elohim.

Vayikra/Leviticus 19:11 ' You shall not steal, nor deal falsely, nor lie to one another. 12 'And you shall not swear by My name falsely, nor shall you profane the name of your Elohim: I am יהוה.

Vayikra/Leviticus 19:14 'You shall not curse the deaf, nor put a stumbling block before the blind, but shall fear your Elohim: I יהוה am.

Vayikra/Leviticus 19:15 ' You shall do no injustice in judgment. You shall not be partial to the poor, nor honor the person of the mighty. In righteousness

waarop alleen heilige dingen kunnen worden geplaatst. Heiligheid heeft dus al een opmerkelijke overgang gemaakt, van het officiële rijk van de Tabernakel, naar de zeer persoonlijke sfeer van eten. Door onze voedselkeuzes zuiveren en heiligen we onszelf. Dit is de eerste praktische methode die wij, het gewone volk, hebben om heilig te worden.

Toch is dit slechts een eerste stap. Want we hebben nog steeds niet de vraag beantwoord wat heiligheid is, en waarom we het zouden moeten zoeken. Gaat heiligheid eigenlijk alleen maar over het handhaven van lichamelijke zuiverheid? Eten is ongetwijfeld een van de fundamentele menselijke activiteiten, maar het lijkt onwaarschijnlijk dat onze hele zoektocht naar persoonlijke heiligheid zou beginnen en eindigen met eten.

De zorgvuldige lezer van de bovenstaande regels zal echter zien dat ze ons naar een veel bredere bestemming wijzen. Want terwijl de woorden "u zult heilig zijn, want ik ben heilig" hier als eerste worden vermeld, worden zij zoals algemeen bekend, verderop herhaald als opening tot hoofdstuk 19:

Vayikra / Leviticus 19: 2 "Spreek tot de gehele vergadering van de kinderen van Israël en zeg tegen hen: 'U zult heilig zijn, want Ik, de HEERE, uw Elohim, ben heilig.

De taal is bijna hetzelfde. Deze keer echter, komt het bevel om heilig te zijn zoals God, als de introductie van een geheel van wetten, een van de langste reeksen in de Thora, vaak aangeduid als - wat nog meer? - de heiligheidscode.

Het karakter van deze wetten is echter hier in het midden van Leviticus verrassend. Want zij richten zich (meestal) niet op de offers of zuiverheden en onzuiverheden. In plaats daarvan bevatten ze geboden als deze:

Vayikra/Leviticus 19:3 'Ieder van u zal zijn moeder en zijn vader eren en Mijn sabbatten houden: Ik ben de HEERE, uw Elohim.

Vayikra/Leviticus 19:10 'En gij zult uw wijngaard niet oplezen, noch elke druif van uw wijngaard verzamelen; je zult ze achterlaten voor de armen en de vreemdeling: Ik ben de HEERE, uw Elohim.

Vayikra/Leviticus 19:11 Gij zult niet stelen, noch valselijk handelen, noch tegen elkander liegen. 12 'En u zult niet valselijk bij Mijn Naam zweren, noch zult gij de naam van uw Elohim ontwijden: Ik ben de HEERE.

Vayikra/Leviticus 19:14 Gij zult de doven niet vervloeken, en voor de blinde geen aanstoot zetten; maar gij zult voor uw God vrezen; Ik ben de HEERE.

Vayikra / Leviticus 19:15 'Gij zult geen ongerechtigheid doen in het gericht. Gij zult niet partijdig zijn voor de armen, noch de persoon van de machtigen eren. In

you shall judge your neighbor. 16 'You shall not go about as a talebearer among your people; nor shall you take a stand against the life of your neighbor: I am יהוה.

Respect; Charity; Honesty; Compassion; Justice - values such as these are all over the Holiness Code. Very lofty principles, to be sure....but what do they have to do with holiness itself? This body of rules seems more reminiscent of the laws we heard just after the revelation at Sinai, before we started dealing with the Tabernacle, than anything we have seen so far in Leviticus.

...that seems to be precisely the point....the Book of Leviticus which starts off seeming to run wholeheartedly into the priestly realm, ends up slowly redirecting us back to justice - first by shifting the responsibility for maintaining holiness on to us through personal dietary laws, and then by redefining the very holiness we are to be seeking as a just society.

However - and this is key - Leviticus never leaves holiness behind. The message is not: forget the sacred and focus on the ethical. Rather, the message is: true holiness is justice. We find the sacred and the pure not only in the Tabernacle, and not only in our bodies, but out in the real world, in living human society. We encounter holiness in the respect with which we treat one another, in the way we care for the most vulnerable among us, and even in the gritty work of resolving conflicts with fair laws. Holiness is not so mysterious after all. For it is bound up in the pursuit of all the just principles that make for a well-functioning and compassionate society.

...note that all the laws we listed end with the phrase, "I am the Lord your God." Just so, the kosher laws were meant to keep us holy, "for I am holy." And this is also the language of the Holiness Code: "be holy, for I, the Lord your God, am holy." These practices are not merely good in themselves, but also because they serve as acts of imitating God. "Just as God is merciful and compassionate," goes a Talmudic saying, "so you should be merciful and compassionate."

This merging of Justice and Holiness is a radical move, but also a brilliant one - for at least two reasons. The first is that it resolves the problem we started with. That is, we knew that God was supposed to be holy, and that we wanted to become holy like God - but how? What was this mysterious force called 'holiness' anyway? Now we have an answer. For if God's holiness is intertwined

gerechtigheid zult u uw naaste oordelen. 16 Gij zult niet wandelen als een achterklapper onder uw volk; noch zult u stelling nemen tegen het leven van uw naaste: ik ben de HEERE.

Respect; Liefdadigheid; Eerlijkheid; Mededogen; Gerechtigheid - waarden zoals deze zijn overall in de heiligheidscode. Zeer verheven principes, ... maar wat hebben ze te maken met heiligheid zelf? Dit geheel van regels lijkt meer te doen denken aan de wetten die we net na de openbaring op de Sinai hoorden, voordat we begonnen met de behandeling van de Tabernakel, dan wat we tot nu toe hebben gezien in Leviticus.

... dat lijkt precies het punt te zijn ... het Boek Leviticus dat van het begin af over het priesterlijk rijk lijkt te gaan, brengt ons uiteindelijk langzaam opnieuw bij gerechtigheid - eerst door de verantwoordelijkheid voor het handhaven van heiligheid naar ons te verplaatsen door persoonlijke dieetwetten, en dan door de eigen heiligheid die we als een rechtvaardige samenleving moeten zoeken te herdefiniëren.

Maar - en dit is de sleutel - Leviticus verlaat heiligheid nooit. De boodschap is niet: vergeet het heilige en focus op het ethische. Nee, de boodschap is: ware heiligheid is gerechtigheid. We vinden het heilige en het pure niet alleen in de Tabernakel, en niet alleen in ons lichaam, maar ook in de echte wereld, in de levende menselijke samenleving. We komen heiligheid tegen in het respect waarmee we elkaar behandelen, in de manier waarop we zorgen voor de meest kwetsbaren onder ons, en zelfs in het labuur van het oplossen van conflicten met eerlijke wetten. Heiligheid is tenslotte niet zo mysterieus. Want het is gekoppeld aan het nastreven van alle rechtvaardige principes die zorgen voor een goed functionerende en medelevende samenleving.

... merk op dat alle vermelde wetten eindigen met de zin: "Ik ben de HEERE, uw God." Evenzo waren de kooshere wetten bedoeld om ons heilig te houden, "want ik ben heilig." En dit is ook de taal van de heiligheidscode: "wees heilig, want ik, de HEERE, uw God, ben heilig." Deze praktijken zijn niet alleen goed op zichzelf, maar ook omdat ze als handelingen dienen om God te imiteren. "Net zoals God genadig en medelijdend is," gaat een Talmoedisch gezegde, "moet dus ook jij genadig en medelevend zijn."

Deze samensmelting van Gerechtigheid en Heiligheid is een radicale zet, maar ook een briljante, om ten minste twee redenen. Ten eerste lost het het probleem op waarmee we zijn begonnen. D.w.z., we wisten dat God verondersteld werd heilig te zijn, en dat we heilig wilden worden zoals God - maar hoe? Wat was deze mysterieuze kracht 'heiligheid' eigenlijk? Nu hebben we een antwoord. Want als Gods heiligheid verweven is met

with God's justice, then we have a principle we can actually understand and attempt to emulate. We can actively seek holiness because it is something that makes sense to human beings and directly applies to the world we live in.

...what then is the true spiritual path? ... For there have always been some voices that preach service towards mankind as the primary goal of religious, and other voices that describe the ideal religious life as one of pure devotion to the sacred. What then, we are left to wonder, is the true spiritual path? Is it to go out to repair a broken world, or to stay intensely focused on clinging to God? The genius of Judaism was to figure out a way to answer: both. Both at once. (end of quote)

"Both at once." Both the laws for keeping us physically "kosher" and the justice and mercy of our merciful Elohim. Together. This is the idea of true "holiness." Is this not why the prophets continually stressed the "principles" of holiness? Obedience to the laws of Torah is not enough. It must be coupled with a true desire to adopt the character traits of יהוה as our own. Sacrifices were meant to be an overflow of what was going on in the heart. Micah 6:6

Yeshua repeatedly addressed the difference between the true meaning of the Torah and the legalistic (doing the right things for the wrong reasons) view of the law. The Sermon on the Mount is full of these contrasts: Matthew 5:21, 27

Yeshua warned of external religion which was all about appearances, but lacked in heart: Matthew 6:1

Israel is intended to be a manifestation of the Presence of Elohim to the rest of the world. We are to have a heart like His. Not obedience, without love. And not love (our definition) without obedience. Yeshua is our model. Pursue a heart like His. Romans 12:9

Following is an example of "abhorring what is evil." The Israelites were not only to avoid eating what Elohim declared to be unclean, but they also were to loathe what He called "unclean." It was not enough for them just to keep the dietary laws, but "in their hearts" they were to think of their dead, unclean carcasses as an "abomination." When we understand this, we are not nearly as likely to participate in those things which we know our heavenly Father detests.

Vayikra/Leviticus 11:10-11

Gods gerechtigheid, dan hebben we een principe dat we eigenlijk kunnen begrijpen en trachten te evenaren. We kunnen heiligheid actief zoeken omdat het iets is dat logisch is voor de mens en direct van toepassing is op de wereld waarin we leven.

... wat is dan het ware spirituele pad? ... Want er zijn altijd een paar stemmen geweest welke dienst aan de mensheid predikten als het primaire doel van religiositeit en andere stemmen die het ideale religieuze leven beschrijven als een van pure toewijding aan het heilige. Wat is dan, moeten we ons afvragen, het ware spirituele pad? Is het uitgaan om een gebroken wereld te repareren, of om intens geconcentreerd te blijven op het vasthouden aan God? Het geniale van het Jodendom was een manier vinden om aan beide te beantwoorden. Beide tegelijk. (einde citaat)

"Beide tegelijk." Zowel de wetten om ons fysiek 'kosher' te houden als de gerechtigheid en genade van onze genadige Elohim. Dat samen. Dit is het idee van ware "heiligheid". Is dit niet waarom de profeten voortdurend de 'principes' van heiligheid benadrukten? Gehoorzaamheid aan de wetten van de Thora is niet genoeg. Het moet gepaard gaan met een waarachtig verlangen om de karaktereigenschappen van de HEERE als de onze toe te passen. Offers waren bedoeld als een uitvloeisel van wat er in het hart leefde. Micha 6:6

Yeshua sprak herhaaldelijk over het verschil tussen de ware betekenis van de Thora en de wettische (de juiste dingen doen om de verkeerde redenen) visie op de wet. De Bergrede is vol van deze contrasten: Mattheüs 5:21, 27.

Yeshua waarschuwde voor uiterlijke religie die alles te maken had met voorkomen, maar in het hart tekort schoot: Mattheüs 6: 1

Israël is bedoeld als een manifestatie van de Aanwezigheid van Elohim aan de rest van de wereld. We moeten een hart hebben zoals het zijne. Geen gehoorzaamheid, zonder liefde. En geen liefde (onze definitie) zonder gehoorzaamheid. Yeshua is ons model. Streef naar een hart zoals het Zijne. Romeinen 12:9

Het volgende is een voorbeeld van 'afkeer van het kwade'. De Israëlieten moesten niet alleen vermijden te eten wat Elohim onrein verklaarde, maar zij moesten ook een hekel hebben aan wat Hij 'onrein' noemde. Het was niet genoeg voor hen om alleen de voedingswetten te handhaven, maar 'in hun hart' moesten ze hun dode, onreine karkassen beschouwen als een 'gruwel'. Wanneer we dit begrijpen, zijn we lang niet zo vaak geneigd om deel te nemen aan die dingen waarvan we weten dat onze hemelse Vader daar een hekel aan heeft. Vayikra/Leviticus 11:10-11

Thus we become holy, not only through obedience, but by training our hearts and minds to conduct ourselves in a manner that imitates Him. We must love what He loves and hate what He hates. We, like Him, are to be balanced in our mercy and justice. We become holy as we are conformed to His image. This is the process of sanctification.
John 17:17

One more thing now. יהוה's intention when He established the covenant with Israel on Mt. Sinai was for them to be a "kingdom of priests and a holy nation":
Shemot/Exodus 19:5-6

Quoting now from "Ten Parts in the King" (authors - Peter G. Rambo <https://natsab.com/>, Sr. and Albert J. McCarn <https://thebarkingfox.com/>, pages 99-101):

...Israel is indeed unique among all the nations of the earth. Only Israel has received the Torah of the Living God, and only Israel has been claimed by Him as His special possession. All He required of this seed of Abraham was to obey His voice and keep His Covenant. God did not explain why at that point, but Moses did forty years later. The explanation came when the next generation had completed the testing in the wilderness and were ready to embark on their life mission of possessing the Promised Land while simultaneously serving as instruments of God's judgment on the wicked nations dwelling there:
Devarim/Deuteronomy 4:5-8

The implied meaning of Moses' words is that all the people of the earth would see Israel living in true peace, security, and blessing, and would make the connection that this happy state was a direct result of their obedience to the Lord God. The stories of such foreigners as Rahab and Ruth (Joshua 2:1-21, 6:22-25; Ruth 1:15-22) demonstrate how this happened in ancient days. As we have seen, Isaiah also testifies to Israel's national redemptive purpose: Isaiah 56:6-7 (see also Matthew 21:12-13; Mark 11:15-17; Luke 19:45-48)

Thus Israel would be a living example, able to make disciples from other nations simply through the process of walking out the commandments of YHVH and teaching others as opportunity arose. Christian ears should hear something familiar in this national mission. It is, after all, exactly what Messiah Yeshua commanded His followers:
Matthew 28:18-20

This may come as a surprise to many, but the testimony of Scripture is clear: the "Great Commission" of the Christian church is the same commission YHVH gave to

Zo worden we heilig, niet alleen door gehoorzaamheid, maar door ons hart en onze geest te trainen onszelf te gedragen op een manier die Hem imiteert. We moeten liefhebben wat Hij liefheeft en haten wat Hij haat. Wij moeten, net als Hij, onze genade en gerechtigheid in evenwicht hebben. We worden heilig als we ons aan Zijn beeld aanpassen. Dit is het proces van heiligmaking.
Johannes 17:17

Nu nog één ding. De intentie van de HEERE toen Hij het verbond met Israël sloot op de berg Sinaï was dat zij een "koninkrijk van priesters en een heilige natie" zouden zijn:
Shemot/Exodus 19:5-6

Ik citeer nu uit "Tien Delen in de Koning" (auteurs - Peter G. Rambo <https://natsab.com/>, Sr. en Albert J. McCarn <https://thebarkingfox.com/>, pages 99-101):

... Israël is inderdaad uniek onder alle naties van de aarde. Alleen Israël heeft de Thora van de Levende God ontvangen en alleen Israël is door Hem geclaimd als Zijn speciaal bezit. Alles wat Hij van dit zaad van Abraham verlangde was om Zijn stem te gehoorzamen en Zijn Verbond te onderhouden. God heeft op dat moment niet uitgelegd waarom, maar Mozes deed dat veertig jaar later. De verklaring kwam toen de volgende generatie het testen in de woestijn had voltooid en klaar was om aan hun levensmissie deel te nemen door het Beloofde Land te bezitten en tegelijkertijd als instrumenten te dienen voor Gods oordeel over de slechte naties die daar wonen:
Devarim/Deuteronomium 4: 5-8

De impliciete betekenis van Mozes' woorden is dat alle mensen op aarde Israël zouden zien leven in ware vrede, veiligheid en zegen, en de connectie zouden maken dat deze gelukkige toestand een direct gevolg was van hun gehoorzaamheid aan de Here God. De verhalen van buitenlanders zoals Rachab en Ruth (Joshua 2:1-21, 6:22-25; Ruth 1:15-22) laten zien hoe dit in de oudheid gebeurde. Zoals we hebben gezien, getuigt Jesaja ook van het nationale verlossende doel van Israël: Jesaja 56:6-7 (zie ook Matteüs 21:12-13; Marcus 11:15-17; Lucas 19: 45-48)

Aldus zou Israël een levend voorbeeld zijn, in staat om van andere naties discipelen te maken, eenvoudigweg door het proces van het naleven van de geboden van YHVH en anderen te onderwijzen wanneer zich een gelegenheid voordoet. Christelijke oren moeten iets bekends horen in deze nationale missie. Het is per slot van rekening precies wat Messias Yeshua zijn volgelingen heeft geboden: Matteüs 28:18-20

Dit kan voor velen een verrassing zijn, maar het getuigenis van de Schrift is duidelijk: de "Grote Opdracht" van de Christelijke kerk is dezelfde opdracht welke YHVH

the nation of Israel. (end of quote)

Now let's look once more at that commission for Israel to be "a kingdom of priests and a holy nation". Once again quoting from "Ten Parts in the King" (pages 127- 129):

We should be able to grasp the meaning of "holy nation." Very simply it means the people God Himself chose and set apart from all the other nations (Numbers 23:8-9; Deuteronomy 32:8, 33:28). That is why Israel is special in just about every sense of the word, but what about "kingdom of priests?" What does that mean?

It means that this special, holy nation does exactly for the nations what the priestly tribe of Levi does for Israel: Israel is to perform the priestly function of interceding for the other nations of the earth. Is that not what priests do? They are the ones who know God's ways and live by them, demonstrating by their example how the Creator wants us all to live, and praying for all the nations in the same way Abraham prayed for Sodom (Genesis 18:16-33).

The nation of Israel is the steward of the Holy Land, the place for which God says He cares (Deuteronomy 11:11-12). It is the land of Jerusalem, God's holy city where He placed His very name (Deuteronomy 12:10-11; 1 Kings 8:27-29, 11:36, 14:21). The Temple in Jerusalem is where the nations are to transact their business with the Almighty. That is what we read in Isaiah's word, that the Temple is to be a "house of prayer for all the peoples" (Isaiah 56:7). It also explains why all the nations are to go up to Jerusalem in the age of Messiah's Kingdom to worship YHVH at the Feast of Tabernacles (Zechariah 14:16-19).

This description only begins to scratch the surface of what a kingdom of priests is and does. In essence, we could say that this holy nation stands as mediators between the Almighty and the other nations. The ultimate mediator, of course, is our new High Priest from the Order of Melchizedek, Yeshua Son of David, the Messiah (Psalm 110:1-6; Hebrews 5:1-6). All the other priests serve the function the Lord defined long ago, as He explains through Ezekiel: Ezekiel 44:23-24

Ezekiel is writing about the function of the Levitical priests in Messiah's Millennial Kingdom, when the Temple is restored and the sacrificial worship is again taking place on a daily basis.

....We should ask, what does this have to do with us as New Covenant believers? (end of quote)

aan de natie Israël gaf. (einde van citaat)

Laten we nog eens kijken naar die opdracht voor Israël om "een koninkrijk van priesters en een heilige natie" te zijn. Nogmaals een citaat uit "Tien Delen in de Koning" (pagina's 127-129):

We zouden in staat moeten zijn de betekenis van 'heilige natie' te begrijpen. Heel eenvoudig betekent het de mensen die God Zelf heeft gekozen en apart gezet van alle andere naties (Numeri 23:8-9; Deuteronomium 32:8, 33:28). Dat is de reden waarom Israël speciaal is in zowat elke betekenis van het woord, maar hoe zit het met "koninkrijk van priesters?" Wat betekent dat?

Het betekent dat deze speciale, heilige natie precies voor de naties doet wat de priesterlijke stam van Levi voor Israël doet: Israël moet de priesterlijke functie vervullen om voor de andere naties op aarde voorbede te doen. Is dat niet wat priesters doen? Zij zijn degenen die Gods wegen kennen en daardoor leven, door met hun voorbeeld te laten zien hoe de Schepper wil dat we allemaal leven, en voor alle naties bidden op dezelfde manier waarop Abraham voor Sodom bad (Genesis 18: 16-33).

De natie Israël is de rentmeester van het Heilige Land, de plaats waarvan God zegt dat Hij er om geeft (Deut. 11:11-12). Het is het land van Jeruzalem, Gods heilige stad waar Hij zijn eigen naam plaatste (Deut. 12: 10-11; 1 Koningen 8: 27-29, 11:36, 14:21). De Tempel in Jeruzalem is waar de naties hun zaken met de Almachtige moeten afhandelen. Dat is wat we in Jesaja's woord lezen, dat de Tempel een "huis van gebed voor alle volken" moet zijn (Jesaja 56:7). Het verklaart ook waarom alle volken naar Jeruzalem moeten gaan in het tijdperk van het Messiaanse koninkrijk om YHVH tijdens het Loofhuttenfeest te aanbidden (Zacharia 14: 16-19).

Deze beschrijving raakt slechts het oppervlakt van wat een koninkrijk van priesters is en doet. In wezen zouden we kunnen zeggen dat deze heilige natie als bemiddelaar tussen de Almachtige en de andere naties staat. De ultieme bemiddelaar is natuurlijk onze nieuwe Hogepriester uit de Orde van Melchizedek, Yeshua Zoon van David, de Messias (Psalm 110:1-6; Hebrëen 5:1-6). Alle andere priesters dienen de functie die de Heer lang geleden heeft gedefinieerd, zoals Hij door Ezechiël uitlegt: Ezechiël 44:23-24

Ezechiël schrijft over de functie van de Levitische priesters in het duizendjarig koninkrijk van de Messias, wanneer de Tempel is hersteld en de offerdienst weer dagelijks plaatsvindt.

.... We moeten ons afvragen, wat dit met ons als gelovigen uit het Nieuwe Verbond te maken heeft? (einde van citaat)

The authors continue with the words of 1 Peter 2:1-12 where Peter quotes from the Torah and applies the words to believers in Yeshua. I think it is now clear for us to see that as believers in Yeshua, we have the very same "priestly" commission. יהוה 's idea of a holy nation, as He is holy, was so the nation of Israel would be a visible representation to the world of who He is. When His people keep His commandments, they testify to the world that He exists, that He is the Creator and that He is to be desired more than anything else. He teaches us how to live in the present so that we can be prepared for the future. And in doing so, we become a light to the world...1 Peter 2:9

So, if we go all the way back to the beginning of this email...what was the problem of Nadav and Avihu? How did they fall short of the Almighty's holiness? Perhaps the answer to that question is purposely left unanswered. Perhaps it is so we can search our own hearts to see where we also fall short. If we intend to seek His Presence, then the pursuit of holiness in our own lives becomes of prime importance.

Now...a couple of things to share. Holocaust Remembrance Day for 2018 in Israel is Thursday, April 12th. In Jerusalem a few days ago, 600 Holocaust survivors and their families (up to the 4th generation), gathered to record the song, "Chai" (Hebrew for alive). It will touch your heart and draw you into the family - [I'm Still Alive](#).

A survivor's story in Auschwitz – [Leslie Kleinman](#)

The amazing story of a woman actually born in Auschwitz – [Angela Polgar](#)

Shabbat Shalom!

De auteurs gaan verder met de woorden van 1 Petrus 2:1-12 waar Petrus uit de Thora citeert en de woorden toepast op gelovigen in Yeshua. Ik denk dat het nu voor ons duidelijk is om te zien dat we als gelovigen in Yeshua dezelfde 'priesterlijke' opdracht hebben. Het idee van de HEERE van een heilige natie, zoals Hij heilig is, was zo dat de natie van Israël voor de wereld een zichtbare vertegenwoordiging zou zijn van wie Hij is. Wanneer Zijn volk zijn geboden onderhoudt, getuigen het voor de wereld dat Hij bestaat, dat Hij de Schepper is en dat naar Hem meer dan naar wat ook verlangd moet worden. Hij leert ons hoe we in het heden moeten leven, zodat we ons op de toekomst kunnen voorbereiden. En daarmee worden we een licht voor de wereld ...1 Petrus 2:9

Als we nu helemaal teruggaan naar het begin van deze e-mail ... wat was het probleem van Nadav en Avihu? Hoe kwamen ze tekort aan de heiligheid van de Almachtige? Misschien is het antwoord op die vraag opzettelijk onbeantwoord gebleven. Misschien is het opdat we onze eigen harten kunnen doorzoeken om te zien waar we ook tekort schieten. Als we Zijn Aanwezigheid willen zoeken, wordt het nastreven van heiligheid in ons eigen leven van primair belang.

Nu ... een paar dingen om te delen. De Holocaustherdenkingsdag voor 2018 is in Israël op donderdag 12 april. Een paar dagen geleden kwamen in Jeruzalem 600 overlevenden van de Holocaust en hun families (tot de 4e generatie) samen om het lied "Chai" (Hebreeuws voor levend) op te nemen. Het zal je hart raken en je in de familie opnemen - [I'm Still Alive](#).

Het verhaal van een overlevende in Auschwitz - [Leslie Kleinman](#)

Het verbazingwekkende verhaal van een vrouw die feitelijk in Auschwitz is geboren - [Angela Polgar](#)

Shabbat Shalom!